

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5316010192
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Gallová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5316010192.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Gallovej a sudcov JUDr. Pavla Polku a JUDr. Vladimíra Kuráka, na neverejnom zasadnutí konanom 16. apríla 2019 prejednal sťažnosť odsúdeného K. C. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, č.k. 3Nt/7/2016-92 z 22.11.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného K. C. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Čadca uznesením sp. zn. 3Nt/7/2016-92 z 22.11.2018 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného K. C. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/60/2015 z 5.6.2015.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť odsúdený, a to priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde 22.11.2018 (č.l. 91-spisu). Sťažnosť následne odôvodnil sám aj prostredníctvom svojho obhajcu.

V sťažnosti, ktorú odôvodnil sám poukázal na to, že jeho synovec I. I. nie je policajt. Uviedol tiež, že K. I. sa na pojednávaní priznal a dokonca dosvedčil, že rezal drevo u N. K. s údajne ukradnutou pílou zn. Husgvarna. Priznanie mu napísal preto, že mu N. K. nezaplatil za svedectvo voči nemu. Mgr. H. na pojednávaní klamal. Nikdy ho nevyočúval v tejto veci. Ďalej uviedol, že vie, že JUDr. K. sa pozná s bratom N. K., ktorý bol šéfom NKU a pri jeho prvom pojednávaní stál pred súdnou sieňou a čakal, kedy ho dovezú (poznajú sa) a šiel rovno za JUDr. K. a padlo jeho meno. V závere zdôraznil, že na Okresnom súde Čadca fungujú známosti a nie spravodlivosť. Verí, že na krajskom súde zvíťazí spravodlivosť. Bol by rád, keby jeho prípad prevzal iný súd. To, čo uviedol, môže dosvedčiť jeho obhajca JUDr. Juraj Štrbák. Vopred poďakoval a verí, že krajský súd rozhodne spravodlivo.

V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že na podklade novozistených skutočností a dôkazov a po dôslednom preskúmaní nových dôkazov, ktoré neboli jemu ani súdu v čase rozhodovania známe, predmetný trestný rozkaz sp.zn. 2T/60/2015 zo dňa 5.6.2015 navrhuje zrušiť, ako aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce. Skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, v žiadnom prípade nespáchal. V priebehu vyšetrovania a v konečnom rozhodnutí ho súd uznal vinným, aj keď vinu popieral. Odvolanie voči trestnému rozkazu nepodal, práve z dôvodu dôkaznej núdze, aj keď vedel, že tento skutok, za ktorý bol odsúdený, nespáchal. Až listom jeho synovca, ktorý mu zaslal do ústavu na výkon trestu v Ilave, zistil, že svedok K. I., ktorý svedčil ako svedok proti nemu, bol počas vyšetrovania predmetnej veci navedený, ovplyvnený poškodeným, ktorému sám poškodený uviedol, že predmetné veci ním údajne ukradnuté, ukryl u pána J., čo bol ochotný dosvedčiť a vypovedať aj pred súdom. Ide teda o dôkaz súdu skôr neznámy, ktorý by mohol byť vyhodnotený tak, že mal sám osebe odôvodňovať iné rozhodnutie súdu vo veci, teda o jeho nevine v predmetnej trestnej veci. Rovnako tiež namietal, že poverený policajt, ktorý viedol skrátené vyšetrovanie, mu dal podpísať vopred pripravenú

zápisnicu, kde sa mal ku skutku priznať. Toto bolo urobené pod nátlakom a hrozbou násilia z jeho strany na jeho osobu. Uvedené tvrdenia sa podľa jeho názoru dostatočne preukázali na verejnom zasadnutí, najmä výsluchom svedka K. I. a I. I.. Nestotožňuje sa preto s názorom súdu, ktorý uvádza v odôvodnení svojho rozhodnutia, ktorým mu bola zamietnutá žiadosť o povolenie obnovy konania, že by súd nezistil nové dôkazy, ktoré by mohli mať za následok iné rozhodnutie o vine a treste v základnom konaní. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že povolí obnovu konania vo veci sp.zn. 2T/60/2015.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného K. C. nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t.j. zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu, či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosťami súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na obnovu konania. Takou skutočnosťou je objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým dôkazy, ktoré neboli vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní vykonaných dôkazov.

Vyššie citované ustanovenie Trestného poriadku stanovuje formálne podmienky pre tzv. iudicium rescindens (obnovovacie konanie) - existenciu právoplatného rozhodnutia a novej skutočnosti alebo dôkazu. Rozhodovanie o povolení obnovy konania je však podmienené materiálnou podmienkou spočívajúcou v povinnosti súdu konajúceho o povolení obnovy konania, vyhodnotiť vplyv novej skutočnosti alebo nového dôkazu na už ustálený skutkový stav. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania nemôže hodnotiť novoobjavené dôkazy z hľadiska ich vierohodnosti, pretože takéto hodnotenie by slúžilo ako podklad pre nové rozhodnutie o vine. Napriek tomu, v tomto štádiu rozhodovania je potrebné vyhodnotiť novú skutočnosť alebo nový dôkaz z hľadiska jeho novosti a spôsobilosti odôvodniť iné rozhodnutie o vine.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, a teda akýkoľvek zásah do právoplatného a vykonateľného rozhodnutia je prípustný iba vo výnimočných prípadoch. Účelom obnovy konania nie je revízia pôvodného trestného stíhania, ani verifikovanie pôvodne vykonaných dôkazov, či spochybňovanie spôsobu, akým ich hodnotil súd v pôvodnom konaní. V konaní

o povolenie obnovy konania teda nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Za nové skutočnosti alebo dôkazy nemožno považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novotvrdených skutočností a novonavrhovaných dôkazov. Ako už bolo uvedené vyššie, pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Krajský súd po preskúmaní trestného spisu zistil, že uznesenie okresného súdu, ktorým zamietol návrh odsúdeného K. C. na povolenie obnovy konania, zodpovedá stavu veci a zákonu.

Treba stručne pripomenúť, že Okresný súd Čadca uznesením sp. zn. 3Nt/7/2016 z 22.11.2018 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného K. C. na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/60/2015 z 5.6.2015.

Na základe sťažnosti podanej odsúdeným Krajský súd v Žiline uznesením, sp.zn. 1Tos/44/2018 z 29.5.2018 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. predmetné uznesenie Okresného súdu Čadca zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Treba uviesť, že súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní dôsledne riadil právnym názorom vysloveným nadriadeným súdom v spomínanom uznesení, sp.zn. 1Tos/44/2018 z 29.5.2018 v otázkach procesného aj hmotného práva.

Odsúdený K. C. žiada povoliť obnovu konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca sp. zn. 2T/60/2015. Trestným rozkazom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/60/2015 z 5.6.2015, právoplatný 1.8.2015 bol K. C. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Za tieto trestné činy bol K. C. právoplatne odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bola uložená povinnosť nahradiť škodu poškodenému C. K. vo výške 1.180,- Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody bol poškodený C. K. odkázaný na občianske súdne konanie.

Skutkovým základom pôvodného právoplatného trestného rozkazu bolo zistenie súdu, že odsúdený K. C.

v čase od 23.00 h. do 24.00 h., presne nezisteného dňa v mesiaci november 2014 sa vlámal do drevenej hospodárskej budovy bez popisného čísla, nachádzajúcej sa v oplotenej záhrade pri rodinnom dome č. XXX v obci J., časť J., okres F., a to tak, že nezisteným predmetom vypáčil vchodové dvere v oblasti zámku, vošiel do hospodárskej budovy, odkiaľ z drevenej skrine odcudzil vŕtačku zn. NAREX, vŕtačku zn. ISKRA, valčekovú brúsku na drevo, dva elektrické hoblíky, elektrickú pílu, motorovú pílu zn. HUSQUARNA, čím poškodenému C. K. spôsobil škodu 1.170,- Eur a poškodením dverí škodu 15,- Eur, pričom skutok spáchal i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Čadci č.k. 2T/15/2014-258 z 5.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 5.3.2014, bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. pre skutok spáchaný dňa 21.10.2013 uvedený v bode 2 rozsudku, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zároveň bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Čadca sp.zn. 2T/90/2011 zo dňa 14.10.2013, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a zároveň mu bol výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložený na skúšobnú domov v trvaní 18 mesiacov.

Odsúdený svoj návrh na povolenie obnovy konania odôvodnil v podstate tým, že jeho odsúdenie v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 2T/60/2015 bolo vykonštruované svedkom K. I., ktorý proti nemu krivo svedčil. Až listom od jeho synovca zistil, že K. I., ktorý svedčil proti nemu ako svedok, bol navedený, ovplyvnený poškodeným, ktorému sám poškodený uviedol, že predmetné veci ním údajne odcudzené ukryl u p. J., čo je ochotný dosvedčiť aj pred súdom (č.l. 14 spisu). Odsúdený tiež uviedol, že K. I. viackrát stretol a sám mu povedal, že krádež urobil pán K., ktorý veci dovezol k pánovi J., kde ukradnuté veci ukryl. Pán I. tam býval tiež. Pán I. sa mu ospravedlnil za to, že ho poslal do basy (č.l. 24 spisu). Na verejnom zasadnutí konanom na okresnom súde 21.2.2018 odsúdený ďalej uviedol, že I. mu napísal priznanie, že tie veci ukradol on. Odpor proti trestnému rozkazu nepodal, pretože bol v dôkaznej núdzi. K priznaniu I. ho prinútil jeho synovec, ktorý je policajt a on tam tie veci uňho našiel. N. K. sa mu takto pomstil, mal motív, chcel dom od K. staršieho, kde on robil podlahy a videl ako zbil svoju sestru, ktorá brala opatrovnícke. On tento skutok skutočne nespáchal. Policajt H. mal nachystanú jeho zápisnicu, donútil ho ju podpísať, povedal, že vzadu majú takú miestnosť, kde to podpíše (č.l. 49 spisu). V konaní o povolenie obnovy konania chcel preukázať, že je nevinný a že skutok, za ktorý bol odsúdený, nespáchal. Vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania prostredníctvom svojho obhajcu navrhol vypočuť W. J., I. I. a K. I..

Odsúdený svojím návrhom na obnovu konania teda principiálne sledoval prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, čo je iste v intenciách jeho pôvodnej obhajoby legálne, ale po právoplatnosti odsúdenia tomuto zámeru nemôže slúžiť inštitút mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým je obnova konania. Tento inštitút je striktnie viazaný na preukázanie nových skôr neznámych skutočností alebo dôkazov, čo sa v rozhodovanej veci nestalo realitou.

Ako bolo už vyššie uvedené, podľa súdnej praxe dôkazom súdu predtým neznámym je predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní ako napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka. Predtým neznámym dôkazom môže byť aj dôkaz v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom ako napr. výpoveď svedka, ktorý v konaní o obnove v podstatných bodoch zmení svoju výpoveď, v ktorom prípade však musia byť predmetom hodnotenia aj dôvody, na základe ktorých došlo k obsahovej zmene výpovede.

V danom prípade ani krajský súd žiaden z dôvodov uvádzaných odsúdeným v jeho návrhu na povolenie obnovy konania z rovnakých dôvodov ako súd prvého stupňa, nevyhodnotil ako novú skutočnosť, ani ako dôkaz s novým obsahom.

Po preskúmaní spisového materiálu a s prihliadnutím na okolnosti, ktoré vyšli najavo v konaní o povolenie obnovy konania, krajský súd dospel k záveru, že skutočnosť, že súdený skutok sa stal tak, ako to bolo uvedené v odsudzujúcom trestnom rozkaze Okresného súdu Čadca, sp.zn. 2T/60/2015 z 5.6.2015 a spáchal ho práve odsúdený, nebola, a to ani so značným časovým odstupom, spochybnená.

Rovnako treba zdôrazniť, že rozhodujúce pre konečný záver krajského súdu v konaní o povolenie obnovy konania bolo, že trestnú činnosť odsúdeného konkretizovanú vo výrokovej časti namietaného trestného rozkazu preukázali dôkazy vykonané v základnom konaní.

V základnom konaní sa odsúdený k spáchanej trestnej činnosti priznal. Uviedol, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené v uznesení o vznesení obvinenia. Svoje konanie ľutuje a viac sa nechce k veci vyjadrovať. Krajský súd len stručne dodáva, že priznanie obvineného nezbavuje orgány činné v trestnom konaní povinnosti preskúmať všetky okolnosti prípadu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Obsah priznania obvineného sa považuje za vierohodný len vtedy, ak je vierohodnosť preukázaná ďalšími vierohodnými dôkazmi. V danej veci je nesporné, že orgány prípravného konania postupovali v súlade s dôsledným a precíznym plnením si základných služobných povinností, pretože obsah priznania odsúdeného bol preukázaný ďalšími vierohodnými dôkazmi - výpoveďami svedka K. I., N. K., C. K., zápisnicou o ohliadke miesta činu a fotodokumentáciou. Krajský súd ďalej poznamenáva, že spôsob vykonania výsluchu, ani obsah výpovede z prípravného konania zo dňa 27.3.2015, pri ktorej sa odsúdený ku súdenému skutku priznal, odsúdený v základnom konaní nenamietal. Odsúdený v procesnom postavení obvineného do zápisnice o výsluchu doslova uviedol, že táto je v súlade s jeho výpoveďou, nebolo voči nemu použité psychické a fyzické násilie. Odsúdený nežiadal ani o opravu, ani o doplnenie zápisnice. Odsúdený zápisnicu o výsluchu dobrovoľne podpísal. Skutočnosť, že pri výsluchu nedošlo k žiadnemu nátlaku na odsúdeného potvrdil v konaní o povolenie obnovy konania svedok Mgr.

W. H., ktorý ako jeden z policajtov vykonával výsluch obvineného v prípravnom konaní. Zo spisu ďalej vyplýva, že odsúdený nepodal proti odsudzujúcemu trestnému rozkazu riadny opravný prostriedok. Išlo teda o jeho slobodný prejav vôle prijať vinu podľa obžaloby a prijať aj trest, dokonca v danom prípade nepodmienečný trest odňatia slobody.

Je tak nesporné, že odsúdený nevyužil možnosť v rámci kontradiktórneho konania pred súdom vznášať námietky proti postupu orgánov činných v trestnom (v prípravnom) konaní a domáhať sa súdneho rozhodnutia. Pri ústavnom princípe prezumpcie neviny neznáša v trestnom konaní dôkazné bremeno osoba odsúdeného, ale štátny zástupca - prokurátor, a preto aktuálnu argumentáciu odsúdeného o jeho „dôkaznej núdzi“ nemožno akceptovať.

Krajský súd tiež k výhradám odsúdeného vo vzťahu k prípravnému konaniu poznamenáva, že vyšetrovací spis neobsahuje žiadosť odsúdeného adresovanú prokurátorovi na preskúmanie postupu policajta (§ 210 Tr. por.).

Okresný súd rozhodol správne, keď z dôkazov navrhovaných odsúdeným, v konaní o povolenie obnovy konania vykonal výsluchy svedkov W. J., I. I. a K. I. a tieto výpovede vyhodnotil v tom smere, že by tieto nemohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku ako je pôvodný právoplatný trestný rozkaz. Ani výpoveď svedka K. I. v konaní o povolenie obnovy konania neobsahuje také zásadné údaje, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi viesť k inému procesnému výsledku ako je pôvodný právoplatný trestný rozkaz.

V súčasnom štádiu konania neobstojí ani sťažnostná námietka odsúdeného, že na Okresnom súde Čadca fungujú známosti a nie spravodlivosť, že sudca JUDr. Mravec sa má poznať s bratom N. K. a dokonca sa v budove súdu mal s ním rozprávať a malo tam padnúť aj jeho meno. Uvedenú námietku mal odsúdený vzniesť bezodkladne, keď sa o nej dozvedel a nie až v priebehu sťažnostného konania pred nadriadeným súdom.

Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného súdom prvého stupňa, ktoré by odôvodňovali zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. krajský súd sťažnosť odsúdeného K. C. zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.